

[Transcript] Criminopatía / 101. Joaquín Ferrándiz, el depredador de Castelló (Comunitat Valenciana, 1995)

Podium Podcast, el millor és per escoltar.

Hola, cremenopatas, sóc Clara Tiscar i, avui, per cerrar aquesta temporada, os voy a contar la història del primer assassino en sèrie detenida en Espanya.

Per tant, el primer, des que s'acunyó l'endemà a la dècada dels 70.

Aquesta història comença com tant a altres amb un dèl·lit menor, perquè un assassino en sèrie n'hi ha, però s'hi fa poc a poc.

A menys, el primer símptoma és que són cruels amb els animals, es fan d'anar fent dents.

Després comencen a fer dents a altres persones, incrementant el nivell de violència a mesura que adquirim experiència.

Quan comencen a matar, ja no poden tornar-ho,

i només pensen en tornar a fer-ho.

Aquesta és la història de Joaquim Ferrandis, el depredador de Castelló, i això és criminopatía.

La història de Joaquim Ferrandis és la història de Joaquim Ferrandis.

La història de Joaquim Ferrandis és la història de Joaquim Ferrandis.

La història de Joaquim Ferrandis és la història de Joaquim Ferrandis.

La història de Joaquim Ferrandis és la història de Joaquim Ferrandis.

La història de Joaquim Ferrandis és la història de Joaquim Ferrandis.

La història de Joaquim Ferrandis és la història de Joaquim Ferrandis.

La història de Joaquim Ferrandis és la història de Joaquim Ferrandis.

La història de Joaquim Ferrandis és la història de Joaquim Ferrandis.

La història de Joaquim Ferrandis és la història de Joaquim Ferrandis.

És doming, 2 de juliol de 1995.

I estem en Benicassim, Castelló.

Els pares de Sònia estan preocupats perquè la seva filla no ha tornat a casa per la menja després de sortir a dinar amb els seus amics.

Sònia Rubio té 25 anys, és filòloga i treballa com a professora d'inclus.

ha de passar uns mesos a Londres i el primer que ha fet

ha estat llamar als seus amics per sortir un moment.

Queda amb dues amics i un amic, que és parella d'una d'elles, senen en una pitseria i tomen unes copes fins que a les tres de la madrugada,

quan cerran els bars, la parella d'amics es marxa a la seva casa.

Queden només Sònia i Chelo que van a una disc d'on estan fins a les 5 de la madrugada.

Salen junts i busquen algun conegut que les pugui portar a casa,

però com no en troben ningú, decideixen anar caminant.

Recorren junts una part del camí,

però es separaran en la gran avinguda de Benicasim,

una calle sempre transitada.

Pocs minuts abans de les 8 de la mañana, la mare de Sònia

ja ha llamat els seus amics i ha averiguat que va ser vista per última vegada

quan es dirigia sola a la seva casa.

A migdia posen la denúncia a la Guàrdia Civil,

[Transcript] Criminopatía / 101. Joaquín Ferrándiz, el depredador de Castelló (Comunitat Valenciana, 1995)

que és qui té la jurisdicció a la zona.

Al contrari del que us explico altres vegades, en aquest cas, no tranquil·litzen els pares, dient-los que és jove i estarà de festa.

Sònia té la maleta encara per desagafar, apenas ha pasado por casa desde que volió

i nunca se olvida de avisar a sus padres si no va a dormir.

Els amics ja s'han organitzat per buscar-la per les calles de Benicasim.

La Guàrdia Civil fa un altre tipus de búsqueda més pesimista, muntres, bosques, pozos, el típic.

Usen helicòpters i perros rastrejadors, però no trobo cap pista sobre on pot estar Sònia.

La Guàrdia Civil, a més, investiga l'entorn de Sònia.

Sadísticament, el més probable és que, si està retenida o una cosa pitjor, sigui per algú de l'entorn.

A més, busquen les persones que estaven a la discoteca a la que va ser Sònia i preguntin a veure si algú es va fixar en ella, si pot tenir algun problema, si algú la seguia.

No ha d'estudar resultat i, encara que siguin amb la vigilància en l'entorn de Sònia, la investigació no avança.

La seva família, amics i els mitjans no abandonen el tema.

Els cartells amb la cara de Sònia estan per totes les parts, fins i tot van en camions o taxis.

A la comunitat valenciana, tothom està al tant d'aquesta desaparició.

No hi ha cap data de nou, ni avança en la investigació fins que el 20 de novembre de 1995,

algú que conduit per la carretera entre Benicàsim i l'Europesa fa una parada i en un paraig llençat en les platilletes ve una cosa que llenca la seva atenció.

No tardarà a adonar-se que és un cadàver, amb la capa oculta al cap d'una cubeta.

El cos està omificat.

A la part de baix d'un barranco, oculta al cap d'una ramada.

Quan el forenxe arriba i el quita a la cubeta de la capa, ven que té la boca tapada amb cinta d'embalar

que dona parides voltes a la seva capa.

Dentro de la boca hi ha les braques de la víctima.

La cinta serà un element importantíssim en aquesta investigació.

Després, anirem a l'etall.

La víctima té també les mans atades amb la seva roba interior.

Des d'un primer moment, la Guàrdia Civil,

qui es fa cargo d'aquest crim, pensa que és Sònia.

L'aniran buscant les meses i la roba del cadàver encaixa

amb el que vestia Sònia l'última nit que va sortir amb els seus amics.

Els tocs marrons, per exemple,

encara hi ha un opost i l'altre està un metro de distància.
Un altre element d'identificació ràpida és un anillo
que es troba al cadàver, que està avallat.
Una prova més de la lluita de Sònia.
A l'estiu venen marques de los suecos clavant-se a la terra.
La van arrastrar fins a on l'han trobat.
D'acord, el temps que ha passat no hi ha signes ni restes
de agressió sexual.
Confirmen la identitat de la víctima
gràcies a un registre mental.
Conclüen que Sònia va morir estrangulada.
El seu agressor les va fixar probablement amb les mans.
Per últim, determinen la feixa de la mort gràcies a la fauna cadàverica
i estableixen que va morir la matrugada del 2 de juliol,
el mateix dia que desapareix.
El mateix dia de l'allazgo del cadàver,
els mitjans ja parlen sobre com l'horita civil ha anat descartant
a persones de l'entorn per acabar amb una llista de 10 sospechosos.
És molt possible, és el que penso quan he llegit aquest tipus d'informació,
que l'horita civil té diversos telèfonos pinxats
i vol provocar algun tipus de reacció.
Tras 4 mesos, trobar el cadàver pot posar nerviós a l'assassinament.
L'horita civil juga acudir al funeral de Sònia multitudinari,
amb l'intenció d'observar i probablement gravar
els assistents per poder analitzar qui és, qui falta
i com es comporta.
Per l'altra banda, un element important en aquest cas,
l'únic que tenen, de fet,
és la cinta amb la que va trobar mordada a Sònia.
És una cinta d'ental de color marron
amb una particularitat, mèdic 18 mil·límetres d'anys.
Els investigadors pregunten en les fàbriques,
però totes els diuen el mateix,
és una mesura que no es fabriquen en cap lloc del món.
Per tant, és un hilo del que no poden tirar més.
No hi ha possibilitat d'encontrar una pequena fàbrica
que produeix aquesta cinta que només vén en una tarda.
Creuen que és una cinta cortada per el propi agressor.
En aquest cas, no tenim llocs ni DNA.
No hi ha més hilos dels que tirar.
El cadàver de Sònia no és l'únic que troben en aquesta zona.
Un par de mesos després,
el 27 d'enembre de 1996,

[Transcript] Criminopatía / 101. Joaquín Ferrándiz, el depredador de Castelló (Comunitat Valenciana, 1995)

cerca del riu Millars,
en una zona de Villarreal,
coneguda com Camí Boralriu,
troben el cadàver d'una altra dona.
En aquest cas, la demarcació policial és de la Polícia Nacional.
No hi ha denúncia per aquesta pressió
que encaixa amb el cos que han trobat,
una dona entre 20 i 30 anys.
Tinc les mans i els pies atats amb una corda
i unes braques atades al coll.
La conclusió de l'autòpsia és que les fixen
i que porta diverses setmanes morta.
Per la zona en què la troben i la falta de denúncia
creuen que la víctima podria ser una prostituta de les moltes
que es mouen per el polígon industrial.
La majoria d'elles es prostituïen
per poder pagar la seva adicció a la heroïna.
La policia descobrirà que la víctima és Mercèdes Bélez,
de 29 anys,
i que, efectivament, era prostituta i heroinòmana.
Però, abans, mentre analitzen a la fonda
el lloc en què han trobat aquest cadàver,
dos dies després, el 29 d'enembre de 1996,
troben un segon cos que identificaran
com una atàlia d'Arxellos, de 24 anys, i també prostituta.
Per si fos a poc, el 2 de febrer
troben un tercer cadàver a la mateixa zona.
A aquesta ocasió, el cadàver està dins d'una ceca
que discorre al lloc.
A sobre, per capar el cadàver, una porta de madera.
La víctima és Paqui Salas, i tenia 24 anys.
Com les altres dos, també es prostituïa.
En ningú dels tres casos havia de denúncia per desaparició,
però les autòpsies determinaran que porten dies mortes.
En les tres, el mòdus operandi és igual.
Mouen per Asfíxia i les troben atades amb la seva roba interior.
La única que no té el coll atada és la tercera víctima, Paqui.
D'acord que són demarcacions policials diferents,
el cas de Sònia i el de les tres prostitutes,
cuines mortes clarament estan relacionades,
els investiguen cors diferents.
La mort de Sònia Rubio és una investigació de la bòria civil,
i la de les tres mujeres d'híbil real és de la Polícia Nacional.

Els dos grups d'investigadors es reunen de cop en cop per comentar els casos que tenen entre mans. Els demarcacions estan unes, junts a altres i és bo compartir informació, sobretot quan tenen casos sense resoldre que podrien estar relacionats. Valoren aquesta possibilitat. En qüestió de pocs mesos han trobat cadàvers de quatre mujeres assassinades per asfixia amb les mans atades amb la seva roba interior. Les similituds, dit així, són evidents. Però les diferències també són importants. Sònia era professora. Vaig sortir a cenar i a prendre copes amb uns amics i desapareixia. Per això la deducció és que o es va subir el cotxe d'algú conegut o les va secuestrar. En el cas de les tres prostitutes, la victimologia és diferent, perquè per portar-les a la seva cotxe no cal secuestrar-les. Són elles les que es suben al cotxe amb qualsevol. La Policia Nacional sí considera que s'enfronta a un assassinat en sèrie en què les víctimes són prostitutes. Però la vorida civil segueix buscant l'assassinat de Sònia Rubio que podria estar en el seu propi entorn. Descartin que els casos estiguin relacionats. I ho entenc. No fem trampes juzgant la situació amb més informació de la que tenien ells en aquest moment. El modus operandi, encara que diguin que és similar a l'hora de matar, té grans diferències a l'hora de acercar-se a les víctimes. A més, hi ha un tema també de temps. A les tres prostitutes les van trobar amb pocs dies de diferència, totes, en la mateixa zona, que, a més, era en la que treballaven i on probablement desapareixen, i el de Sònia sembla un cas a l'isla. Tot i que 14 mesos després de l'assassinat de Sònia desapareix una altra filla en circumstàncies molt similars. És sábado 14 de setembre de 1996. Amelia Sandra Gardía, de 22 anys, surt per la nit a Castelló i no regra a casa. Amelia treballa en una fàbrica textil i diu d'ella que és amable i treballadora.

[Transcript] Criminopatía / 101. Joaquín Ferrándiz, el depredador de Castelló (Comunitat Valenciana, 1995)

Agostura a sortir sola per les barres del Ponyigono,
els tipreses, on sempre surt a trobar algú a qui coneix
i amb qui passarà un moment.
La gorida civil, que es fa a cargo d'aquesta investigació,
descobre que la pista de Amelia es perd
al sortir del bar aquí em quedo en aquest poligono.
Després és com si se'l ha tragut a la terra.
De nou, com en el cas de Sònia,
no es planteja una huida voluntària.
Però, al contrari que va passar amb la primera víctima,
aquesta desaparició no té una gran repercussió.
El entorn de la família d'Amèlia és molt més petit
i té en una situació social més precària.
Potser perquè són víctimes de perfils una mica diferents,
o perquè no hi ha una gran massa de gent
fent pressió, la desaparició d'Amèlia
apenas aparece en los medios.
I, encara que la gorida civil,
si pensa que pot tenir alguna cosa a veure
amb l'assassinat de Sònia Rubio,
en els medios li donen més o menys la mateixa transcendència
que als tres assassinats de prostitutes.
Aunque els investigadors són els mateixos,
a nivell judicial és una causa diferent.
Recordat que qui es dirigeix en les investigacions
són jueces i fiscals.
La Policia Nacional, que investiga el cas
de les tres prostitutes allades muertes en Borarriu,
té un sospechós.
És Claudio Alba, un home de 51 anys natural de Jaén
i que freqüenta la zona de Borarriu.
Conocia a Mercedes i havia anat diverses vegades a cenar junts.
Per la seva relació amb ella,
Alba ja va ser interrompuda en el seu moment
i des d'aquí li han tingut vigilar.
Li detenen el 18 d'enèior del 1997.
Després es trobarà en el seu cotxe una bolsa
del mateix supermercat que la que tenia
una de les tres víctimes a la capa.
A més, a un dels còrps
es trobaran diverses colilles
que són de la mateixa marca que fuma Claudio Alba.
La Policia cuenta que,

[Transcript] Criminopatía / 101. Joaquín Ferrándiz, el depredador de Castelló (Comunitat Valenciana, 1995)

encara que no ha confessat els crims,
tenen indicis suficients per detenir-li,
però accepten que potser no són proves contundents
amb què li poden condemnar.
Claudio insisteix des de la càrcel
en què és innocent,
una cosa que ningú, excepte els seus fills, creu.
Però, després del registre de la seva vivenda
i la investigació que fa la Polícia amb ell ja detenida,
no aconsegueixen trobar res
que li ati de forma determinada
a els tres crims de Borarriu.
Claudio ha guanyat un mes a la càrcel
i a Melia, cinc mesos desapareixida,
quan trobaran el seu cadàver.
És jubes, 20 de febrer de 1997,
i un pastor que camina a cerca d'un pantal en onda
a uns 30 quilòmetres d'on desapareix,
troba un cor flotat.
El cadàver té contusions enfront d'Abdomènic Hostilla.
La notícia corre i, d'acord que Melia
és la única desapareixent recient
de la qual es té constància, tothom creu que és ella.
En aquest cas, no piden a la família
un reconeixement visual, al contrari,
ho impiden perquè no serviria de res.
Aunque a cerca del pantal han trobat el bolso
i les botes de Melia,
han de esperar que l'ADN ho confirma.
Melia moria, asfixida,
i també tenien les mans cruzades i atades
amb una peça de la seva roba interior.
Aunque aquesta investigació es tracta com un cas diferent
al de Sònia, l'Aoria Civil ho té bastant clar,
busquen un sol de predador.
Però, com a nosaltres casos,
no tenen res físic que investigar,
el cadàver estava en l'aigua i no hi ha vestigis de cap tipus.
Estan en punt mort.
Com la policia no troba res més contra Claudio Alba
i tampoc ha confessat,
cinc mesos després, la fiscalia decideix pedir la llibertat
per l'acusat per falta de proves.

[Transcript] Criminopatía / 101. Joaquín Ferrándiz, el depredador de Castelló (Comunitat Valenciana, 1995)

Li lliberen el 17 juny de 1997,
però per a la policia segueix sent
el seu principal suspecte.
I passant de nou els mesos,
ningú tipus de novetat en aquestes investigacions,
fins que en 1998,
el fiscal que porta el cas de Sònia Rubio,
decideix pedir a l'AUCO
que es faci cargo d'aquesta investigació.
La investigació de la CUP
La CUP
La CUP
La CUP
La CUP, unitat central operativa,
és responsable de la investigació dels casos més difícils.
És relativament nova quan, en febrero de 1998,
arriben els teus agents a Castelló.
La CUP havia estat, per exemple,
investigant si n'èxit el següent de Maria Angel Falliu
que us conté en els episodis 86 i 87,
En aquesta ocasió, l'investigació a la qual llaman bola de cristal és molt més exitosa.
Aunque la investigación en un principi està centrada en una sola víctima, Sònia Rubio,
els investigadors de la UCO consideren la possibilitat
que es tracti d'un assassinat en sèrie que ha matat a més dones.
La similitud entre els casos de Sònia i Amèlia són evidents
i hi ha un lapsos de 14 mesos entre ambos atacs.
Creuen que és molt temps i busquen altres crimens
en la mateixa zona de característiques similars.
Estan les tres prostitutes de Borarriu i tenen un altre crimem,
d'una altra prostituta que va morir a casa seva també asfixida,
amb un modus operandi similar.
Aunque ellos creen que podría tratarse el mismo asesino,
deciden consultar expertos en criminología,
que en 1998 és una ciència relativament nova a Espanya.
A la Universitat de València tenen un departament de Criminologia
en què treballen Maria José Benito i Vicente Garrido,
formació específica en perfilació criminal,
una disciplina que ja té un temps implantat a Estats Units
i en què professionals de tot el món han començat a formar-se.
El primer que necessiten confirmar els agents de la UCO
és si als experts aquests crimens les sembla obra d'un mateix individu.
Aunque solo fuera por estadística, ellos dicen que sí.
Esaltamente improbable que dos asesinos estén operando en la misma zona.

[Transcript] Criminopatía / 101. Joaquín Ferrándiz, el depredador de Castelló (Comunitat Valenciana, 1995)

A més, tots els crimens en el moment de la ejecució de la víctima compartien un modus operandi que no és idèntic, però sí el mateix. Els asesinos van perfeccionant el seu modus operandi, per tant, es va evolucionant. Los criminólogos tenen clar que estan davant d'un asesino en sèrie. Una de les classificacions o diferenciacions que podem fer en els asesinos en sèries és determinar si són organitzats o desorganitzats. L'organitzat ha planificat el que va fer i el desorganitzat no. Un asesino organitzat, per exemple, pot portar elements preparats per executar el crim com la cinta d'embalar de 18 mil·límetres d'anys que van trobar en la primera víctima. Ser organitzat implica també la manera de tractar la escena del crim. Podríem dir que són més frius a l'hora de revisar el que deixen en la escena. Això no significa que siguin infalibles, sinó que pensen abans, durant i després. L'asesino desorganitzat és més impulsiu. Creuen que estan davant d'un asesino en sèrie organitzat. Això implica també una major capacitat de portar una vida normal a l'oig de tot el món. Els presidors diuen que han de buscar un home jovent d'entre 30 i 35 anys amb treball i una vida estable. Entre setmana té una vida normal i els dins de setmana surt de casa. Totes les víctimes han desaparegut a la fin de setmana. A més, creuen que viuen en Castelló. Té una víctima nord a la zona de Vénica de Sim, en verà, que és quan molta gent de Castelló va a la seva segona residència i tres víctimes més al sud, en Villarreal, en la zona coneguda com Boralriu, i una a Castelló, o dos més, en Castelló, que és el punt medi. Els presidors estan convencidos que l'assassino tornarà actual. Els investigadors de la UCO analitzen el cas i repassen totes les actuacions que s'han fet, potser i han interrogat l'assassino. Repassem també un llistat d'agressors sexuals en què hi ha possibilitats d'encontrar l'agressor,

[Transcript] Criminopatía / 101. Joaquín Ferrándiz, el depredador de Castelló (Comunitat Valenciana, 1995)

perquè solen ser reincidententes.

I troben el que els sembla un intent de secuestre frustrat.

Ocurreu en Castelló.

La víctima era una filla de 19 anys,
que regressava sola a casa de madrugada,
després d'haver sortit amb els seus amics.

La víctima camina sola per la calle
i un home que surt d'entre dos cotxes
l'enganxa un punyetazo que ella ve i aconsegueix esquivar,
però troba i caia al sol.

Ell se senta sobre ella i comença a fixar-la.

Ella perd el coneixement.

Abans ha pogut gritar i els grits alerten un home
que està despert i mira per la ventana.

Per quan aquest home arriba a la calle,
l'estrangulador ha posat la filla en el cotxe.

Junts al vecí se'n parla en un teix,
i els dos homes li pregunten a l'agressor què passa.

Ell diu que la filla és la seva novia,
que ell està enfadada amb ella perquè li ha posat els cuinots.

Mentre parlen, la filla desperta i surt del vehicle.

La filla s'acabarà amb els metres
fins que es senti a salvo i deixa que aquests dos homes l'ajuden.

Gràcies als testigos,

la policia pot acabar interrogant el titular del vehicle
que diu que va patir un encontronat amb la filla
i que només la fixi amb l'intenció que no gritarà.

Aquesta anuncia no va més allà,
però arriba a les mans del la UCO

que pideix el expedient complet d'aquest home,
Joaquín Ferrandiz, a qui en el seu entorn diuen Chimo.

La perfecció amb el perfil que fan els criminòlegs.

Té 35 anys, un treball estable en una agència de segurs
i viu en castelló.

A més, Ferrandiz està en la llista d'agressors sexuals
perquè té antecedents.

Ha passat el 6 d'agost en 1989,
és a dir, 9 anys abans que la UCO sollicita aquest expedient.

Maria José, la víctima tenia 18 anys
i va a moto.

Ferrandiz arrolló la motocicleta i va provocar un accident
sota el cotxe i auxilió a la víctima
que tenia el tobill rotó.

[Transcript] Criminopatía / 101. Joaquín Ferrándiz, el depredador de Castelló (Comunitat Valenciana, 1995)

S'ofereixia a llevar-la al hospital,
però a un lloc d'això li va tapar els ulls amb cinta adhesiva
i la va portar a un altre lloc on la va viure.
Després va conduir-ho fins a les tècniques de l'hospital
on va abandonar la víctima.
En aquest atac, un detall important és el fet
que, sota la cinta adhesiva, sobre els pàrpats,
la víctima tenia unos clips de sujetar papeles.
Creuen que el seu agressor els posa
perquè, al retirar-li la cinta, no li arrancaran les pestaies.
Per tant, era una agressió planificada.
Ferrandiz va condemnar per aquesta violació.
La policia li localitzava gràcies a un testigo
de l'accident que havia notat la seva matrícula.
La seva condena va ser de 14 anys.
En el seu entorn, ningú li creu culpable
i la seva mare va recollir centes de firmes
per demanar la seva liberació.
En la càrrel va tenir un comportament excel·lent
per allò que va sortir en llibertat el 4 d'abril de 1995,
després d'haver acompanyat 6 anys.
Compten que, a la càrrel,
va compartir cèl·lula amb un home que va matar la seva dona
del que Ferrandiz va aprendre el seu mudó superandí.
Després de la càrrel,
Ferrandiz es va instal·lar a casa de la seva mare en castelló.
No va ser difícil començar de nou,
perquè tot el seu entorn li creia innocent.
Va trobar un treball en un empresa de segurs
i tres mesos després va matar a Sònia Rubió.
Ferrandiz es converteix en el principal suspecte de la UCO
i els emporta una vigilància de 24 hores.
S'obreixen els seus costums
i veuen quina classe de vida Sòcia porta.
Té una novia amb qui surt els viernes,
però a les sàpies surt amb els seus amics un moment
i després segueix sol.
Observen el que fa quan es queda sol
i tenen clar que es faig a les filles.
Es fixa en grups de amigues
i els investigadors tenen el convenciment
que fa guardia per si una d'elles es separa del grup.
Durant les setmanes,

[Transcript] Criminopatía / 101. Joaquín Ferrándiz, el depredador de Castelló (Comunitat Valenciana, 1995)

en què no els perds de vista, també li venen a lligar.
A vegades surt amb una filla d'una discoteca
i la porta en el seu cotxe a un descampat.
Han vist les filles caminar amb ell
i subir-se el seu cotxe
i, encara que tinguin micros
i puguin noir el que passa
i en un principi creuen que és amb sentit,
les tornes poden canviar en qualsevol moment.
Però si es risquen
i no interrompen ningú d'aquestes relacions
que acaben sempre amb la filla
sortir i lesa del cotxe.
Passen els mesos i han vist com Ferrandiz té fixació
per algunes filles
a les quals ha observat diversos dies de setmana.
En verà, la marxa s'ha traslladat a Benicasim,
on molta gent amb cert poder adquisitiu
va passar el verà.
Ferrandiz comença a sortir per allà
les setmanes per la nit.
Una madrugada de domingo del mes de juli,
quan ja s'han complit tres anys
de l'assassinat de Sònia,
els agents de la UCO observen a Ferrandiz
buscar una víctima.
Aquest dia té una actitud diferent a altres nois.
Tenen clar que va de casa.
Les segueixen fins a l'aparcament d'una discoteca
d'on esperen que surti per poder entrar a la discoteca,
però les perden de vista entre els cotxes.
Al cap d'uns minuts,
li localitzen agachats dins d'un cotxe que no és el seu.
Després, una filla que surt d'una discoteca,
sola, s'ha d'anar al carrer.
Els agents de la UCO la venen a abandonar a l'aparcament
de Ferrandiz a sortir-se d'ella.
Va de paisa, no?
Així que es meten en el seu cotxe
i siguin al cotxe de Ferrandiz.
En una rotonda,
la filla perd el control del seu vehicle
que té les rodes desinxades i torna.

[Transcript] Criminopatía / 101. Joaquín Ferrándiz, el depredador de Castelló (Comunitat Valenciana, 1995)

Ferrandiz és el primer a arribar
a l'accident i s'acaba a la víctima en braços.
Els agents de la UCO,
que estan en contacte per telèfon amb el juez,
s'ofereixen a portar-se a l'hospital.
Però Ferrandiz els diu que ella s'encarrega a ell.
Per ordre del juez,
però li diuen que van a seguir-li
fins a l'hospital.
A la seva primera víctima,
Ferrandiz l'atacò exactament així,
provoca un accident i la viola després de subir-la al seu cotxe.
Els guards civils no perden de vista el cotxe de Ferrandiz,
que sap que els seguim uns testigos de l'accident.
La filla arriba a l'hospital sense més hores
que les provocades pel volc del cotxe que no són grans.
L'ataquen quan la víctima ja està a salvo a l'hospital.
En el registre de la vivenda de Ferrandiz
trobaran alguna cosa que podrà atar-li al crim de Sònia Rubio,
cinta d'embalar de color marron
i un lloc de 18 mil·límetres
que els investigadors saben que no existeixen
en el mercat en ningú país del món.
Comencen qui necessita allà
que, després d'alegrar-se per l'allotge de la cinta,
sabent el que significava,
el detenedor es quedava molt sorprenent
i preguntava si només hi havia una persona
que s'havia quedat molt sorprenent
i preguntava si només per això ja li podien acusar.
Dada que estava en llibertat condicional,
Ferrandiz va tornar al carrer d'immediat.
Confiesa el assassinat de Sònia Rubio
durant el primer interrogatori a l'Hospital.
A l'Hospital sempre ho ha negat,
ha acceptat un parell de violacions,
però ningú ha assassinat.
Després, a l'Hospital, que se sent a la seva lado,
en lloc de quedar-se en su estrat,
sí que reconeix haver matat a Sònia.
A l'Hospital, de forma conscient,
que té uns records vagos i connexos,
que es prenen més un somni que un record.

[Transcript] Criminopatía / 101. Joaquín Ferrándiz, el depredador de Castelló (Comunitat Valenciana, 1995)

Un tipus, doncs, confiesa el resto dels crimens.
Un bon interrogador sabeu
el que li fa falta en cada moment
a cada tipus de persona a qui interroguen.
A Ferrandiz li diuen que probablement
ho va fer a l'efecte de l'alcohol,
que en realitat no era ell qui ho va fer
i per això no recorda,
perquè no s'ho portaria a la realitat.
Ferrandiz compra aquest relat
i accepta que ho va fer després d'haver vingut molt
i que és l'alcohol el que li fa sentir ganes de matar.
Llavors, compta el que ha fet
i fins i tot li fa un mapa amb els llocs on deixen els cadars.
És 20 d'octubre de 1998,
quan aconseguen la confesió completa.
Joaquim Ferrandiz accepta haver matat a cinc hores
i la detall és que coincideix
amb el que saben els investigadors.
La segona, que creien,
ell mai va confesar-la.
Però, a pesar d'això, no tenen proves físiques contra ell,
més enllà de la cinta d'envallar,
cortada en la mateixa mesura,
que en un judici pot no ser una prova determinant,
perquè podria haver abusat una altra persona amb la víctima
o que fos d'un altre rotllo de cinta
que algú ha cortat a la mateixa mesura.
Necessiten més proves contra ell.
I per això li porten als escenaris del crim
perquè els ajudi a trobar elements
que no s'han allat encara.
En Borriúda, noves detalls sobre com assassinen les víctimes.
Detalls que només pot saber l'assassin.
L'únic lloc al que no pot arribar
només és el paratge en el que contraven a Amèlia,
però ho aconseguen amb una mica d'ajuda.
Una vegada allà recordo perfectament el que va fer
i haver tirat objectes
que ara els investigadors puguin trobar.
En el cas de l'escena de Sònia Rubio,
recordo que havia tapat el cadàver
amb, entre altres coses, un sac de ciment,

[Transcript] Criminopatía / 101. Joaquín Ferrándiz, el depredador de Castelló (Comunitat Valenciana, 1995)

una cosa que no s'havia fet públic.
Tras confesar els crímenes,
no ho reconeix com sexuals,
diu que no les violava encara que,
amb una d'elles, una prostituta manté
una relació sexual consentida abans de matar-la.
Diu que les odiava i per això tenia que matar-les.
El judici contra Joaquim Ferrandiz
ha acusat d'assassinar a cinc dones
entre juliol de 1995 i setembre de 1996,
comença el 24 de setembre de 1999.
La fiscalia pideix 163 anys de càrrel per ell
i més de 140 milions de pesetes
en concepte d'indemnització a les famílies de les víctimes.
Traducido a euros,
sincontar con la inflación serían casi 900 mil.
Ferrandiz decideix no declarar en el judició,
i la seva abogada pideix que no li condenen per assassinat
sinó per homicidio en quatre dels casos
i en el quinto per homicidio imprudent.
En total, accepta 10 anys de càrrel per ell.
En el judici queda clar
que tenia el comportament d'un depredador.
Els investigadors de l'UCO li va seguir durant setmanes
i li van veure, observant a xiques,
setmana a trassetmana,
i seleccionar a una víctima,
pinxar-li les ruïdes i provocar un accident.
Gràcies a la supervivència a la que va atacar
i va sortir viva de l'atac, perquè hi havia testigues
dins que les va ocórrer, podien imaginar,
sense molta dificultat, que a Sonia Rubio i a Meliorcia
probablement les va emboscar d'una manera parecida
o pot que vagin voluntàriament a la seva vehicula.
Durant les cinc hores
que duraven les conclusions finales del fiscal,
Joaquim Ferrandiz va estar tapant les orelles.
El 14 d'any 2000 es fa pública la sentència.
Aunque la fiscalia pidió
que se condenara al Estado
como responsable subsidiario de los crímenes
por no haber vigilado a Ferrandiz,
la sentencia rechaza la petición.

[Transcript] Criminopatía / 101. Joaquín Ferrándiz, el depredador de Castelló (Comunitat Valenciana, 1995)

No considero que el Estado,
por mucho que Ferrandiz estuviera en libertad condicional,
fuera responsable de sus actos.
Ferrandiz es considerado culpable
de los tingües asesinatos de los que le acusan.
Por el asesinato de Sonia Rubio le condenan a 16 años de cárcel.
Por los asesinatos de Natalia Archelos,
Francesca Salas y Mercedes Bélez,
las tres prostitutas le condenan a 11 años por cada uno de ellos
y los mismos 11 años le caen por haber matado a Melia Sandra García.
Además, le condenan por un asesinato en grado de tentativa
y otro de les lesiones por imprudencia.
Sus víctimas son las supervivientes
de las que os he hablado en este episodio.
En total, 69 años de cárcel de los 160 que pedían la fiscalía
i de los que no se pueden cumplir más de 25.
Además, le condenan a pagar 130 millones de pesetas
como indemnización a las familias de las víctimas.
El fiscal pide que cumpla la pena íntegra,
que no seran els 69 anys,
sinó el màxim estableció per la llei, que són 25 anys.
Tras hacerle estudios psicològicos,
els experts concluyeron
que estaban ante un psicopata perfectamente consciente de sus actos.
En la sentència lamenten que no es detectarà la seva condició
quan li donen la llibertat condicional,
tras la seva primera condena,
però també deixa clar que la psicopatia no és una cosa que es pot curar
i que, per tant, no hi ha cap tractament per aquest tipus de criminals.
Claudio Alba denunciava haver estat injustament encarcerat.
Deia que li havien detingut per acallar l'alarma social.
Després del primer judici,
el Tribunal Suprem l'indemnitzó en 2006
un 30.000 euros per els 5 mesos que va ser pres i acusat.
No puc limpiar el seu nom fins a 1998,
quan va detingir una Ximoferrandid
i li acusaven per els crimens dels que s'acusava ell.
Aquesta indemnització va arribar molt tard per a Claudio Alba,
que ja havia mort quan el Suprem va fallar a la seva favor.
Joaquín Ximoferrandid ha complit la seva condena
en la pressió d'error de la Mancha,
una càrrel de alta seguretat
que ja has parlat en altres episodis

[Transcript] Criminopatía / 101. Joaquín Ferrándiz, el depredador de Castelló (Comunitat Valenciana, 1995)

i en què ha convivit amb altres assassins que ja coneixeu,
com Toni Alexander King, Miguel Carcaño
o el pederasta de Ciutat Lineal.

Està previst que, després d'acumplir 25 anys de condena,
Joaquín Ferrandid Ventura surta de la càrcel el 22 de juli de 2023,
una setmana abans d'acumplir 60 anys.

Com ja he comentat, els psicòpats nunca deixen de ser-ho
i per la majoria d'ells la necessitat de matar
està relacionada amb les pulsions sexuals.

Per això, a mesura que envegen i disminuen els seus nivells hormonals,
també s'atenua aquesta necessitat.

Altres deixen de matar perquè troben un substitut generalment sexual,
però, a vegades, simplement troben parella

i es convertenen en pares de família
i decideixen tancar aquesta etapa de la seva vida.

No sabem què passarà amb Joaquín Ferrandid,
quan va sortir de la càrcel.

La altra vegada va tardar tres mesos en tornar a atacar.

Esperem que, ara que és 25 anys més, ja no senta aquesta necessitat.

I aquesta ha estat la història de Joaquín Ferrandid,
l'últim episodi d'aquesta temporada.

Los que estais en el club de fans, en crimenopatia.com,
seguiréis con vuestros dos episodios al mes,

però, al resto de plataformes,
tornarem el primer jubes de setembre.

Hasta entonces, crimenopatàs.

Episodios en podiumpodcast.com

i en tots els agregadores.